

ДИРЕКТИВА НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА 94/19/ЕО

от 30 май 1994 година

относно схемите за гарантиране на депозити

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност, и по-специално първото и третото изречение на член 57, параграф 2 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията¹,

като взеха предвид становището на Икономическия и социален комитет²,

действайки в съответствие с процедурата, упомената в член 189 б от Договора³,

като имат предвид, че в съответствие с целите на Договора, хармоничното развитие на дейностите на кредитните институции в цялата Общност трябва да се подпомага чрез премахването на всички ограничения върху правото на установяване и свободата за предоставяне на услуги, като същевременно се повишава стабилността на банковата система и защитата на вложителите;

като имат предвид, че при премахване на ограниченията върху дейността на кредитните институции трябва да се вземе предвид положението, което може да възникне, ако депозити в кредитна институция, която има клонове в други държави-членки, станат неналични; като имат предвид, че е наложително да се осигури хармонизирано минимално ниво на защита на депозитите, където и да се намират депозитите в Общността; като имат предвид, че такава защита на депозитите е също толкова съществена, както и разумните правила за изграждането на единния банков пазар;

като имат предвид, че в случай на закриване на неплатежоспособна кредитна институция, вложителите във всички клонове, намиращи се в държава-членка, различна от тази, в която се намира адресът на управление на кредитната институция, трябва да бъдат защитени от същата схема за гарантиране като другите вложители в институцията;

като имат предвид, че разходите на кредитните институции по участие в схема за гарантиране нямат отношение към разходите, които биха възникнали в резултат на масово изтегляне на банкови депозити не само от кредитна институция в затруднение, но също така и от стабилни институции, след загуба на доверието на вложителите в стабилността на банковата система;

---

¹ ОВ № С 163, 30.06.1992 г., стр. 6 и ОВ № С 178, 30.06.1993 г., стр. 14

² ОВ № С 332, 16.12.1992 г., стр. 13

³ ОВ № С 115, 26.04.1993 г., стр. 96 и Решение на Европейския парламент от 9 март 1994 г. (ОВ № С 91, 28.03.1994 г.)

като имат предвид, че действията, които държавите-членки са предприели в отговор на Препоръка на Комисията 87/63/ЕИО от 22 декември 1986 г., относно въвеждането на схеми за гарантиране на депозити в Общността⁴, не са постигнали напълно желания резултат; като имат предвид, че това положение може да се окаже в ущърб на правилното функциониране на вътрешния пазар;

като имат предвид, че Втора директива на Съвета 89/646/ЕИО от 15 декември 1989 г. за съгласуване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприемането и осъществяването на дейност на кредитни институции, която изменя и допълва Директива 77/780/ЕИО⁵, предвижда система за единна оторизация на всяка кредитна институция и надзора ѝ от властите в държавата-членка по произход, която влезе в сила на 1 януари 1993 г.;

като имат предвид, че вече не е необходима оторизация на клон в никоя приемаща държава-членка, тъй като единната оторизация е валидна в цялата Общност, а платежоспособността му ще се контролира от компетентните власти на държавата-членка по произход; като имат предвид, че това положение оправдава обхващането на всички клонове на една и съща кредитна институция, установени в Общността посредством единствена схема за гарантиране; като имат предвид, че тази схема може да бъде само онази, която съществува за тази категория институции в държавата, в която се намира адресът на управление на институцията, по-специално поради връзката, която съществува между надзора върху платежоспособността на клона и участието му в схема за гарантиране на депозити;

като имат предвид, че хармонизирането трябва да се ограничи до основните елементи на схемите за гарантиране на депозити и в рамките на много кратък период да осигури плащания под гаранция, изчислени на базата на едно хармонизирано минимално ниво;

като имат предвид, че схемите за гарантиране на депозити трябва да се намесят веднага след като депозитите станат неналични;

като имат предвид, че е уместно да се изключат от обхвата по-специално депозитите, направени от кредитни институции от тяхно име и за тяхна сметка; като имат предвид, че това не трябва да накърнява правото на схемите за гарантиране да вземат необходимите мерки за спасяване на кредитна институция, която е изпаднала в затруднение;

като имат предвид, че хармонизирането на схеми за гарантиране на депозити в рамките на Общността не поставя под въпрос съществуването на действащи системи, предназначени за защита на кредитните институции, по-специално като осигуряват тяхната платежоспособност и ликвидност, така че депозитите в такива кредитни институции, включително и в техните клонове, установени в други държави-членки, да не станат неналични; като имат предвид, че такива алтернативни системи, с различна защитна цел, при определени условия могат

⁴ ОВ № L 33, 04.02.1987 г., стр. 16

⁵ ОВ № L 386, 30.12.1989 г., стр. 1. Директива, изменена и допълнена от Директива 92/30/ЕИО (ОВ № L 110, 28.04.1992 г., стр. 52)

да се считат от компетентните власти като отговарящи на целите на настоящата директива; като имат предвид, че тези компетентни власти ще трябва да проверят спазването на тези условия;

като имат предвид, че няколко държави-членки имат схеми за защита на депозити, за които отговарят професионални организации, други държави-членки имат схеми, установени и регулирани на законова основа, и някои схеми, въпреки че са установени на договорна основа, частично се регулират от закона; като имат предвид, че това разнообразие от статуты поставя проблем само по отношение на задължителното членство и изключването от такива схеми; като имат предвид, че следователно е необходимо да се предприемат стъпки за ограничаване на възможностите на схемите в тази област;

като имат предвид, че запазването в Общността на схеми, предоставящи покритие на депозити, което е по-голямо от хармонизирания минимум, може, в рамките на същата територия, да доведе до несъразмерност на компенсациите и до неравностойни условия за конкуренция между националните институции и клоновете на институции от други държави-членки; като имат предвид, че с цел да се противодейства на тези недостатъци, клоновете трябва да бъдат оторизирани да се присъединят към схемите на приемащите страни, така че да могат да предложат на своите вложители същите гаранции, като предлаганите от схемите на страните, в които се намират; като имат предвид, че е уместно след определен брой години Комисията да докладва до каква степен клоновете са използвали тази възможност и за трудностите, които те или схемите за гарантиране са срещнали при прилагането на тези разпоредби; като имат предвид, че не е изключено схемите на държавите-членки по произход сами да предложат такова допълнително покритие при условията, които такива схеми могат да определят;

като имат предвид, че е възможно да бъдат предизвикани смущения на пазара от клонове на кредитни институции, които предлагат нива на покритие по-големи от онези, предлагани от кредитни институции, оторизирани в приемащите държави-членки; като имат предвид, че не е уместно нивото на обхвата на покритие, предлагано от схемите за гарантиране да се превърне в инструмент за конкуренция; като имат предвид, следователно, че е необходимо поне по време на един първоначален период да се предвиди, че нивото и обхватът на покритие, предлагани от схемите на държавата-членка по произход на вложители в клонове, намиращи се в друга държава-членка, да не надвишават максималното ниво и обхват, предлагани от съответната схема в приемащата държава-членка; като имат предвид, че възможните смущения на пазара трябва да се преразглеждат след определен брой години на базата на придобития опит и в светлината на развитието на банковия сектор;

като имат предвид, че по принцип настоящата директива изисква всяка кредитна институция да се присъедини към схема за гарантиране на депозити; като имат предвид, че директивите, регулиращи приемането на всяка кредитна институция, чийто адрес на управление е в страна, която не е членка, и по-специално Първата директива на Съвета (77/780/ЕИО) от 12 декември 1977 г. за съгласуване на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно приемането и осъществяването на дейност на кредитни

институции⁶, позволяват на държавите-членки да решават дали и при какви условия да разрешат клоновете на такива кредитни институции да функционират в рамките на тяхната територия; като имат предвид, че такива клонове няма да се ползват от свободата да предоставят услуги съгласно втория параграф на член 59 от Договора, нито от правото на установяване в държави-членки, различни от тези, в които са установени; като имат предвид, съответно, че дадена държава-членка, която допуска такива клонове, трябва да реши как да прилага принципите на настоящата директива спрямо такива клонове, в съответствие с член 9, параграф 1 на Директива 77/780/ЕИО и с необходимостта от защита на вложителите и поддържане на интегритета на финансовата система; като имат предвид, че е от съществено значение вложителите в такива клонове да бъдат напълно информирани за гаранционните договорености, които ги засягат;

като имат предвид, че от една страна, минималното гаранционно ниво, предписано в настоящата директива, не трябва да оставя твърде голяма част от депозитите без защита, в интерес както на защитата на потребителите, така и на стабилността на финансовата система; като имат предвид, че от друга страна, не би било уместно да се налага в цялата Общност ниво на защита, което в определени случаи би могло да насърчи неразумното управление на кредитни институции; като имат предвид, че трябва да се вземат предвид разходите за финансиране на схемите; като имат предвид, че изглежда разумно да се определи хармонизираното минимално ниво на гаранция на 20 000 екю; като имат предвид, че може да се окажат необходими ограничени преходни договорености, за да се даде възможност на схемите да се съобразят с тази цифра;

като имат предвид, че някои държави-членки предлагат на вложителите покритие на техните депозити, което е по-голямо от хармонизираното минимално ниво на гаранция, предвидено в настоящата директива; като имат предвид, че не изглежда уместно да се изисква такива схеми, някои от които са въведени едва наскоро, съгласно Препоръка 87/63/ЕИО, да бъдат изменени и допълнени в това отношение;

като имат предвид, че дадена държава-членка трябва да е в състояние да изключва определени категории специално изброени депозити или вложители, ако не смята, че те се нуждаят от специална защита, от гаранциите, предлагани от схемите за гарантиране на депозити;

като имат предвид, че в определени държави-членки, с цел да се насърчат вложителите да проверяват внимателно качеството на кредитните институции, неналичните депозити не се възстановяват напълно; като имат предвид, че такива практики трябва да бъдат ограничени по отношение на депозити, които попадат под минималното хармонизирано ниво;

---

⁶ ОВ № L 322, 17.12.1977 г., стр. 30. Директива, последно изменена и допълнена от Директива 89/646/ЕИО (ОВ № L 386, 30.12.1989 г., стр. 1)

като имат предвид, че се запазва принципът на хармонизиран минимален лимит на вложител, а не на депозит; като имат предвид, че следователно е уместно да се вземат предвид депозити, направени от вложители, които или не се упоменават като притежатели на сметка, или не са еднолични притежатели; като имат предвид, че лимитът трябва следователно да се прилага по отношение на всеки вложител, който може да бъде идентифициран; като имат предвид, че това не трябва да се прилага по отношение на предприятия за колективно инвестиране, които са предмет на специални права за защита, които не се прилагат по отношение на гореупоменатите депозити;

като имат предвид, че информацията е съществен елемент от защитата на вложителите и следователно трябва също да бъде предмет на минимален брой задължителни разпоредби; като имат предвид, обаче, че нерегулираното използване за рекламни цели, чрез позовавания на сумата и обхвата на схемите за гарантиране на депозити може да засегне стабилността на банковата система или доверието на вложителите; като имат предвид, че държавите-членки трябва да установят правила за ограничаване на такова позоваване;

като имат предвид, че при конкретни случаи, в определени държави-членки, в които няма схеми за гарантиране на депозити за определени класове кредитни институции, които приемат само изключително малка част от депозитите, въвеждането на такава система в някои случаи може да отнеме повече време от това, предвидено за въвеждането на настоящата директива; като имат предвид, че в такива случаи преходно отклонение от изискването за участие в схема за гарантиране на депозити може да бъде оправдано; като имат предвид, обаче, че ако такива кредитни институции функционират в чужбина, дадена държава-членка би имала правото да изисква тяхното участие в схема за гарантиране на депозити, която тя е установила;

като имат предвид, че не е задължително, в рамките на настоящата директива, да се хармонизират методите за финансиране на схеми за гарантиране на депозити или на самите кредитни институции, като се има предвид, от една страна, че разходите по финансиране на такива схеми трябва да се поемат по принцип от самите кредитни институции и, от друга страна, че финансовите възможности на такива схеми трябва да са пропорционални на техните задължения; като имат предвид, че това, обаче, не трябва да застрашава стабилността на банковата система на съответната държава-членка;

като имат предвид, че настоящата директива може да не доведе до резултат, при който държавите-членки или техните компетентни власти да станат отговорни по отношение на вложителите, ако са осигурили официалното въвеждане и признаване на една или повече схеми за гарантиране на депозити или на самите кредитни институции, и са осигурили компенсирането или защитата на вложителите съгласно условията, предписани от настоящата директива ;

като имат предвид, че защитата на депозитите е съществен елемент от изграждането на вътрешния пазар и задължително допълнение към системата за надзор на кредитни институции предвид солидарността, която тя създава между всички институции на даден финансов пазар в случай на фалит на някоя от тях,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

Член 1

По смисъла на настоящата директива:

1. "Депозит" означава всяко кредитно салдо, което се получава в резултат на средства, оставени по сметка или от временни положения, произтичащи от обичайни банкови сделки, и което дадена кредитна институция трябва да изплати, съгласно приложимите правни и договорни условия, както и всеки дълг, доказан чрез сертификат, издаден от кредитна институция.

Акции в жилищно-спестовни сдружения в Обединеното кралство и Ирландия, с изключение на онези с капиталов характер, обхванати в член 2, се разглеждат като депозити.

Облигации, които отговарят на условията, предписани в член 22, параграф 4 на Директива на Съвета 85/611/ЕИО от 20 декември 1985 г. за съгласуване на законите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърляеми ценни книжа (UCITS)⁷, не се считат за депозити.

С цел изчисляването на кредитно салдо, държавите-членки прилагат правилата и разпоредбите, свързани с прихващането и насрещните вземания, съгласно правните и договорни условия, приложими по отношение на депозит;

2. "Обща сметка" означава сметка, открита на имената на две или повече лица, или такава, върху която права имат две или повече лица, и по която може да се оперира срещу подпис на едно или повече от тези лица;

3. "Неналичен депозит" означава депозит, който е дължим и платим, но не е бил платен от кредитна институция, съгласно правните и договорни условия, приложими към него, когато е налице поне едно от следните обстоятелства:

i) съответните компетентните власти са установили, че по тяхно виждане съответната кредитна институция изглежда неспособна за момента, по причини, които са пряко свързани с нейното финансово състояние, да изплати депозита и, че не съществува близка перспектива тя да бъде в състояние да го направи.

Компетентните власти установяват това колкото е възможно по-скоро и най-късно 21 дни след като установят за първи път, че дадена кредитна институция не е изплатила депозити, които са дължими и изискуеми; или

ii) съдебен орган е издал решение по причини, които са пряко свързани с финансовото състояние на кредитната институция, чието действие суспендира възможността на вложителите да предявят претенциите си

⁷ ОВ № L 375, 31.12.1985 г., стр. 3. Директива, последно изменена и допълнена от Директива 88/220/ЕИО (ОВ № L 100, 19.04.1988 г., стр. 31)

срещу нея, ако това стане преди да бъде установено упоменатото по-горе;

4. "Кредитна институция" означава предприятие, чиято дейност е да получава от обществото депозити или други възстановими средства и да предоставя кредити за своя собствена сметка;

5. "Клон" означава място на стопанска дейност, което представлява юридически зависима част от кредитна институция, и което пряко осъществява всички или част от операциите, присъщи за дейността на кредитните институции; всички клонове, установени в една и съща държава-членка от кредитна институция, чиито адрес на управление се намира в друга държава-членка, се считат за един клон.

Член 2

Схемите за гарантиране изключват от плащане:

- съгласно член 8, параграф 3, депозити, направени от други кредитни институции от тяхно име и за тяхна собствена сметка;
- всички инструменти, които биха могли да попаднат в рамките на определението за "собствени средства" в член 2 от Директива на Съвета 89/299/ЕИО от 17 април 1989 г. относно собствения капитал на кредитни институции⁸,
- депозити, произтичащи от сделки във връзка с които има наказателна присъда за пране на пари, както е определено в член 1 на Директива на Съвета 91/308/ЕИО от 10 юни 1991 г. относно предотвратяване използването на финансовата система за целите на прането на пари⁹.

Член 3

1. Всяка държава-членка осигурява в рамките на нейната територия да бъдат въведени и официално признати една или повече схеми за гарантиране на депозити. С изключение на обстоятелствата, предвидени във втората алинея и в параграф 4, никоя кредитна институция, оторизирана в тази държава-членка, съгласно член 3 на Директива 77/780/ЕИО не може да приема депозити, ако не участва в такава схема.

Държава-членка може, обаче, да освободи кредитна институция от задължението да участва в схема за гарантиране на депозити, когато тази кредитна институция е включена в система, която защитава самата кредитна институция и по-специално осигурява нейната ликвидност и платежоспособност, като по този начин гарантира защита на вложителите най-

⁸ ОВ № L 124, 05.05.1989 г., стр. 16. Директива, последно изменена и допълнена от Директива 92/16/ЕИО (ОВ № L 75, 21.03.1992 г., стр. 48)

⁹ ОВ № L 166, 28.06.1991 г., стр. 77

малко еквивалентна на тази, предоставяна от схема за гарантиране на депозити и която, съгласно становището на компетентните власти, удовлетворява следните условия:

- системата трябва да съществува и да е официално призната в момента на приемане на настоящата директива;
- системата трябва да е предназначена да предотвратява депозити в кредитни институции, участващи в системата, да станат неналични и да разполага с необходимите ресурси за тази цел;
- системата не трябва да се състои от гаранция, предоставена на кредитна институция от самата държава-членка или от някоя от нейните местни или регионални власти;
- системата трябва да осигурява вложителите да бъдат информирани в съответствие със сроковете и условията, определени в член 9.

Онези държави-членки, които използват тази възможност, информират съответно Комисията; по-специално уведомяват Комисията за характеристиките на всяка такава защитна система и за кредитните институции, обхванати от нея, както и за всички последващи промени в предоставената информация. Комисията информира Банковия консултативен комитет за това.

2. Ако дадена кредитна институция не спазва присъщите ѝ задължения като участник в схема за гарантиране на депозити, компетентните власти, които са издали оторизацията ѝ, се уведомяват и, в сътрудничество със схемата за гарантиране, предприемат всички необходими мерки, включително налагането на санкции, за да осигурят спазването на задълженията от страна на кредитната институция.

3. Ако тези мерки не успеят да осигурят спазването на задълженията от страна на кредитната институция, схемата може, когато националното законодателство позволява изключването на даден член, с изричното съгласие на компетентните власти, да даде не по-малко от 12-месечно предизвестие за намерението си да изключи кредитната институция от участие в схемата. Депозити, направени преди изтичането на срока на предизвестieto, се покриват напълно от схемата. Ако при изтичането на срока на предизвестieto кредитната институция не е спазвала задълженията си, схемата за гарантиране може, също с изричното съгласие на компетентните власти, да предприеме действия по изключване.

4. Когато националното законодателство позволява и с изричното съгласие на компетентните власти, които са издали оторизацията ѝ, дадена кредитна институция, изключена от схема за гарантиране на депозити, може да продължи да приема депозити, ако преди изключването ѝ е направила алтернативни гаранционни договорености, които осигуряват на вложителите ниво и обхват на защита най-малко еквивалентни на тези, предлагани от официално признатата схема.

5. Ако кредитна институция, чието изключване е предложено съгласно параграф 3, не е в състояние да направи алтернативни договорености, които отговарят на условията, предвидени в параграф 4, то компетентните власти, които са издали оторизацията ѝ, я отменят незабавно.

Член 4

1. Схемите за гарантиране на депозити, въведени и официално признати в държава-членка, в съответствие с член 3, параграф 1, обхващат вложителите в клонове, установени от кредитни институции в други държави-членки.

До 31 декември 1999 г. нито нивото, нито обхватът, включително процентът на предоставяното покритие, не следва да надвишават максималното ниво или обхвата на покритие, предлагани от съответната схема за гарантиране в рамките на територията на приемащата държава-членка.

Преди тази дата Комисията изготвя доклад въз основа на придобития опит по прилагането на втората алинея и разглежда необходимостта от запазването на тези договорености. Когато е уместно, Комисията представя предложение за директива на Европейския парламент и на Съвета, с оглед да се продължи срока на тяхната валидност.

2. Когато нивото и/или обхватът, включително процентът на покритие, предоставяни от схемите за гарантиране на приемащата държава-членка, надвишават нивото и/или обхвата на покритие, предоставяни в държавата-членка, в която е оторизирана дадена кредитна институция, приемащата държава-членка осигурява наличието на официално призната схема за гарантиране на депозити в рамките на нейната територия, към която даден клон може да се присъедини доброволно, за да допълни гаранцията, която неговите вложители вече притежават по силата на участието му в схема на държавата-членка по произход.

Схемата, към която се присъединява клонът, обхваща категорията институции, към която той принадлежи или към която се доближава най-много в приемащата държава-членка.

3. Държавите-членки осигуряват създаването на обективни и общоприложими условия за участие на клон в схема на приемаша държава-членка, в съответствие с параграф 2. Приемането зависи от условието за изпълнение на съответните задължения за участие, и по-специално, плащането на всякакви вноски и други такси. Държавите-членки следват ръководните принципи, изложени в Приложение II, при прилагане на настоящия параграф.

4. Ако даден клон, на който е предоставено доброволно участие, съгласно параграф 2, не спазва присъщите му задължения като участник в схема за гарантиране на депозити, компетентните власти, които са издали оторизацията, се уведомяват и, в сътрудничество със схемата за гарантиране, предприемат необходимите мерки, за да осигурят спазването на гореупоменатите задължения.

Ако тези мерки не успеят да осигурят спазването на гореупоменатите задължения от страна на клона, след подходящ период на предизвестие от не по-малко от 12 месеца, схемата за гарантиране може, със съгласието на компетентните власти, които са издали оторизацията, да изключи клона. Депозити, направени преди датата на изключване, продължават да бъдат обхванати от доброволната схема, до датите на падежа им. Вложителите се информират за оттеглянето на допълнителното покритие.

5. Комисията докладва за действието на параграфи 2, 3 и 4 не по-късно от 31 декември 1999 г. и, ако е уместно, предлага изменения и допълнения към тях.

Член 5

Депозити, притежавани в момента, когато оторизацията на кредитна институция, оправомощена съгласно член 3 на Директива 77/780/ЕИО, е оттеглена, продължават да бъдат обхванати от схемата за гарантиране.

Член 6

1. Държавите-членки проверяват дали клоновете, установени от кредитна институция, чийто адрес на управление се намира извън Общността, имат покритие, еквивалентно на това, предвидено от настоящата директива.

В противен случай, държавите-членки могат съгласно член 9, параграф 1 на Директива 77/780/ЕИО, да поставят като условие клоновете, установени от кредитна институция, чийто адрес на управление се намира извън Общността, да се присъединят към схеми за гарантиране на депозити, действащи в рамките на техните територии.

2. На съществуващите и потенциални вложители в клонове, установени от кредитна институция, чийто адрес на управление се намира извън Общността, се предоставя от страна на кредитната институция цялата релевантна информация, отнасяща се до гаранционните договорености, които покриват техните депозити.

3. Информацията, упомената в параграф 2, се предоставя на официалния език или езици на държавата-членка, в която е установен клон, по начин предписан от националното законодателство и се изготвя в ясна и разбираема форма.

Член 7

1. Схемите за гарантиране на депозити поставят като условие съвкупните депозити на всеки вложител да бъдат покрити до сума от 20 000 екю в случай, че депозитите станат неналични.

До 31 декември 1999 г. държавите-членки, в които в момента на приемане на настоящата директива, депозитите не са имали покритие до сумата от 20 000 екю, могат да запазят максималната сума, определена в техните схеми за гарантиране, при условие че тази сума е не по-малко от 15 000 екю.

2. Държавите-членки могат да предвидят определени вложители или депозити да бъдат изключени от гаранция или да бъдат гарантирани на по-ниско ниво. Тези изключения са изброени в Приложение I.

3. Настоящият член не възпрепятства запазването или приемането на разпоредби, които предлагат по-голямо или по-пълно покритие на депозити. По-специално схемите за гарантиране на депозити могат, по социални съображения, да покриват определени видове депозити изцяло.

4. Държавите-членки могат да ограничат гаранцията, предвидена в параграф 1 или тази, упомената в параграф 3, до определен процент от депозитите. Гарантираният процент, обаче, трябва да бъде равен или да надвишава 90% от съвкупните депозити, докато сумата, която трябва да бъде изплатена по гаранцията, достигне сумата, упомената в параграф 1.

5. Сумата, упомената в параграф 1, се преразглежда периодично от Комисията поне веднъж на всеки пет години. Ако е уместно, Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета предложение за директива за коригиране на сумата, упомената в параграф 1, като се отчита по-специално развитието на банковия сектор и икономическото и монетарно положение в Общността. Първото преразглеждане няма да стане по-рано от пет години след края на периода, упоменат в член 7, параграф 1, алинея втора.

6. Държавите-членки осигуряват правото на вложителя на компенсация да може да бъде предмет на действие от страна на вложителя срещу схемата за гарантиране на депозитите.

Член 8

1. Ограниченията, упоменати в член 7, параграфи 1, 3 и 4 се прилагат по отношение на съвкупните депозити, направени в една и съща кредитна институция, независимо от броя на депозитите, валутата и местонахождението в рамките на Общността.

2. Делът на всеки вложител в общата сметка се взема предвид при изчисляването на лимитите, предвидени в член 7, параграфи 1, 3 и 4.

При липса на специални разпоредби, такава сметка се разделя поравно между вложителите.

Държавите-членки могат да предвидят, че депозити по сметка, върху която имат права две или повече лица като членове на стопанско сдружение, асоциация или групировка от подобен характер, без да са юридически лица, могат да бъдат разглеждани в съвкупност и като направени от един единствен вложител, с цел изчисляването на лимитите, предвидени в член 7, параграфи 1, 3 и 4.

3. Когато вложителят няма абсолютно право върху сумите по сметка, лицето, което има абсолютно право, се покрива от гаранцията, при условие че това лице е било идентифицирано или може да бъде идентифицирано преди датата, на която компетентните власти извършат установяването, описано в член 1,

параграф 3, точка i, или когато съдебният орган постанови решението, описано в член 1, параграф 3, точка ii. Ако има няколко лица с абсолютно право, делът на всяко от тях, съгласно договореностите за управление на сумите, се взема предвид при изчисляването на лимитите, предвидени в член 7, параграфи 1, 3 и 4.

Настоящата разпоредба не се прилага по отношение на предприятия за колективно инвестиране.

Член 9

1. Държавите-членки осигуряват кредитните институции да предоставят на съществуващите и потенциални вложители необходимата информация за идентифицирането на схемите за гарантиране на депозити, на която са членове институцията и клоновете ѝ в Общността или всяка алтернативна договореност, предвидена в член 3, параграф 1, алинея втора или в член 3, параграф 4. Вложителите се информират за разпоредбите на схемата за гарантиране на депозити или на всяка приложима алтернативна договореност, включително за сумата и обхвата на покритието, предлагани от схемата за гарантиране. Тази информация се предоставя по лесен за разбиране начин.

Освен това, при поискване се предоставя информация относно условията за компенсиране и формалностите, които трябва да бъдат изпълнени за получаване на компенсация.

2. Информацията, предвидена в параграф 1, се предоставя по начин, определен от националното законодателство, на официалния език или езици на държавата-членка, в която е установен клонът.

3. Държавите-членки установяват правила, които ограничават използването за рекламни цели на информацията, упомената в параграф 1, за да се избегне такова използване, което да засегне стабилността на банковата система или доверието на вложителите. По-специално, държавите-членки могат да ограничат такава реклама до фактическо позоваване на схемата, в която участва кредитната институция.

Член 10

1. Схемите за гарантиране на депозити следва да бъдат в състояние да изплащат надлежно доказаните претенции на вложителите, по отношение на неналични депозити, в рамките на три месеца от датата, на която компетентните власти извършат установяването, описано в член 1, параграф 3, точка i или съдебният орган постанови решението, описано в член 1, параграф 3, точка ii.

2. При изключителни обстоятелства и в специални случаи дадена схема за гарантиране може да се обърне към компетентните власти за удължаване на срока. Такова удължаване не може да надвишава три месеца. Компетентните власти могат, по искане на схемата за гарантиране, да предоставят не повече от две допълнителни удължавания, като никое от тях не може да надвишава три месеца.

3. Срокът, определен в параграфи 1 и 2, не може да се използва от схема за гарантиране с цел да се откаже предимството на гаранция на вложител, който не е бил в състояние да предяви навреме правата си за плащане по гаранция.

4. Документите, отнасящи се до условията, които трябва да бъдат изпълнени и формалностите, които трябва да бъдат извършени за получаване на право за плащане по гаранцията, упоменати в параграф 1, се изготвят с подробности по начин, предписан от националното законодателство и на официалния език или езици на държавата-членка, в която се намира гарантираният депозит.

5. Независимо от срока, определен в параграфи 1 и 2, когато вложител или всяко лице, имащо пълно или частично право върху суми по сметка, е обвинено в правонарушение, произтичащо от или свързано с пране на пари, както е определено в член 1 на Директива 91/308/ЕИО, схемата за гарантиране може да суспендира всякакви плащания до постановяването на съдебно решение.

Член 11

Без това да накърнява никакви други права, които те могат да притежават съгласно националното законодателство, схемите, които извършват плащания по гарантирани суми имат право на встъпване в правата на вложителите при ликвидационни производства, за сума, равна на техните плащания.

Член 12

Независимо от член 3, институциите, оторизирани в Испания или Гърция и изброени в Приложение III, се освобождават от изискването за участие в схема за гарантиране на депозити до 31 декември 1999 г.

Такива кредитни институции следва изрично да предупреждават своите съществуващи или потенциални вложители за факта, че не участват в никаква схема за гарантиране на депозити.

По време на този период, ако някоя такава кредитна институция установи или е установила клон в друга държава-членка, тази държава-членка може да поиска този клон да участва в схема за гарантиране на депозити, създадена в рамките на нейната територия, при условия, съответстващи на онези, определени в член 4, параграфи 2, 3 и 4.

Член 13

В списъка на оторизираните кредитни институции, който се изисква да бъде изготвен съгласно член 3, параграф 7 на Директива 77/780/ЕИО, Комисията посочва статута на всяка кредитна институция по отношение на настоящата директива.

Член 14

1. Държавите-членки въвеждат в сила необходимите закони, подзакони и административни разпоредби, за да приведат законодателството си в съответствие с настоящата директива до 1 юли 1995 г. Те незабавно информират Комисията за това.

Когато държавите-членки приемат тези мерки, последните съдържат позоваване на настоящата директива, или то се извършва при официалното им публикуване. Условието и редът на позоваване се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки уведомяват Комисията за текстовете на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, регулирана от настоящата директива.

Член 15

Настоящата директива влиза в сила в деня на нейното публикуване в *“Официален вестник” на Европейските общности.*

Член 16

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Брюксел на 30 май 1994 година

За Европейския парламент:

Председател

E. KLEPSCH

За Съвета:

Председател

G. ROMEOS

ПРИЛОЖЕНИЕ I

Списък на изключенията, упоменати в член 7, параграф 2

1. Депозити на финансови институции, както е определено в член 1, параграф 6 на Директива 89/646/ЕИО.
2. Депозити на застрахователни предприятия.
3. Депозити на държавни и централни административни власти.
4. Депозити на провинциални, регионални, местни и общински власти.
5. Депозити на предприятия за колективно инвестиране.
6. Депозити на пенсионни фондове.
7. Депозити на самите директори, ръководители, лично отговорни членове на кредитна институция, притежатели на най-малко 5% от капитала на кредитната институция, лица отговорни за провеждането на предвидените от закона одити на счетоводните документи на кредитната институция и вложители с подобен статус в други дружества от същата група.
8. Депозити на близки роднини и трети лица, действащи от името на вложителите, упоменати в точка 7.
9. Депозити на други дружества от същата група.
10. Неперсонифицирани депозити.
11. Депозити, за които вложителят на индивидуална основа е ползвал от същата кредитна институция проценти и финансови отстъпки, които са спомогнали за влошаване на финансовото ѝ състояние.
12. Дългови ценни книжа, издадени от същата институция, и задължения, възникнали от акцепти и записи на заповед.
13. Депозити във валути, различни от:
  - тези на държавите-членки;
  - екю.
14. Депозити на дружества, които са с такъв размер, че нямат право да изготвят съкратени баланси съгласно член 11 от Четвърта директива на Съвета (78/660/ЕИО) от 25 юли 1978 г., основаваща се на член 54, параграф 3, буква ж)

от Договора за годишните счетоводни отчети на определени видове дружества¹⁰.

---

¹⁰ ОВ № L 222, 14.08.1978 г., стр. 11. Директива, последно изменена и допълнена от Директива 90/605/ЕИО (ОВ № L 317, 16.11.1990 г., стр. 60)

ПРИЛОЖЕНИЕ II

Ръководни принципи

Когато клон подаде молба за присъединяване към схема за допълнително покритие в приемаща държава-членка, схемата на приемащата държава-членка установява двустранно със схемата на държавата-членка по произход съответни правила и процедури за изплащане на компенсация на вложители в този клон. Следните принципи се прилагат и по отношение на изготвянето на тези процедури и при определянето на условия за участие, приложими по отношение на такъв клон (както е упоменато в член 4, параграф 2):

а) схемата на приемащата държава-членка ще запази напълно правата си да налага своите обективни и общоприложими правила по отношение на участващи кредитни институции; тя ще е в състояние да изисква предоставянето на релевантна информация и има правото да провери такава информация чрез компетентните власти на държавата-членка по произход;

б) схемата на приемащата държава-членка ще удовлетворява искания за допълнителна компенсация при подаване на декларация от компетентните власти на държавата-членка по произход, че депозитите са неналични. Схемата на приемащата държава-членка ще запази напълно правата си да провери правото на вложителя на компенсация, съобразно собствените си стандарти и процедури, преди да изплати допълнителната компенсация;

в) схемите на държавата-членка по произход и на приемащата държава-членка ще си сътрудничат изцяло, за да осигурят вложителите да получат компенсация незабавно и в съответните размери. По-специално, те се договарят за това как съществуването на насрещно вземане, което може да доведе до прихващане по някоя от схемите, засяга компенсацията, платена на вложителя от всяка от схемите;

г) схемите на приемащата държава-членка ще имат право да определят и изискват вноски от клоновете за допълнителното покритие, на съответна основа, която взема предвид гаранцията, финансирана от схемата на държавата-членка по произход. За да се улесни определянето, схемата на приемащата държава-членка ще има право да приеме, че нейната отговорност, при всички обстоятелства, ще се ограничава до допълнителната гаранция, която тя е предложила над гаранцията, предложена от държавата-членка по произход, независимо от това дали държавата-членка по произход действително заплаща някакво обезщетение по отношение на депозити, притежавани в рамките на територията на приемащата държава-членка.

ПРИЛОЖЕНИЕ III

Списък на кредитните институции, упоменати в член 12

а) Специализирани класове испански институции, чиито правен статус понастоящем се реформира, оторизирани като:

- Entidades de Financiación o Factoring,
- Sociedades de Arrendamiento Financiero,
- Sociedades de Crédito Hipotecario.

б) Следните испански държавни институции:

- Banco de Crédito Agrícola, SA,
- Banco Hipotecario de España, SA,
- Banco de Crédito Local, SA.

в) Следните гръцки кредитни кооперации:

- Lamia Credit Cooperative,
- Ioannina Credit Cooperative,
- Xylocastron Credit Cooperative,

както и онези от кредитните кооперации с подобен характер, изброени по-долу, които са оторизирани, или са в процес на оторизация към датата на приемане на настоящата директива:

- Chania Credit Cooperative,
- Iraklion Credit Cooperative,
- Magnissia Credit Cooperative,
- Larissa Credit Cooperative,
- Patras Credit Cooperative,
- Thessaloniki Credit Cooperative.

